

V nař. rozhodnutí bylo tedy zákona nesprávně použito, pročež bylo je v části právě přezkoumané zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 8623.

Závodní výbory: O pravomoci rozhodčí komise ve věcech propuštění zaměstnance.

(Nález ze dne 21. května 1930 č. 8316.)

Prejudikatura: Boh. A 7475/28, 8622/30 a j.

Věc: Závodní výbor dělnický vojenské továrny na létadla v P. proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Praze (za zúč. voj. továrnu na létadla v P. vrch. rada fin. prokuratury Dr. Lad. Erben) o propuštění dělníků z práce.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Záv. výbor dělnický vojenské továrny na létadla v P. podal u rozh. komise dle zák. o záv. výb. v Praze námítky ve smyslu § 3 lit. g) zák. o záv. výb. proti propuštění několika dělníků z práce. Po provedeném ústním líčení, při němž zástupce správy závodu navrhol zamítnutí námitek z důvodu, že jde o propuštění dle § 82 živn. řádu, prohlásila rozh. komise v P. nař. nálezem, že »stížnosti se nevyhovuje«, poněvadž podle vyjádření správy závodu byli dotyční dělníci propuštěni z práce z důvodů § 82 živn. řádu, a není proto rozh. komise příslušna o této věci jednati, a nemůže také ani zkoumati, zdali důvody takové byly dány, ježto rozhodnutí v tom směru náleží na pořad práva.

O stížnosti podané zaměstnavatelkou do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Nss může zkoumati rozhodnutí před ním nař. jen v tom znění, jak bylo vydáno. Rozhodnutím v odpor vzatým je vysloveno, že stížnosti záv. výboru — šlo o námítky dle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. — »se nevyhovuje« proto, že rozh. komise není příslušna o věci jednati vzhledem k tomu, že propuštění dělníků stalo se dle § 82 živn. řádu.

Záleží především na tom, zda žal. rozhodčí komise tímto výrokem odmítla zabývati se věcně návrhem záv. výboru, či zda návrh ten zamítla, domnívajíc se, že nárok zaměstnanců dle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. po právu neexistuje, ježto zaměstnavatel propustil je z práce, dovolávaje se některého z důvodů § 82 živn. řádu.

Lze připustiti, že výrok rozh. komise není formulován zcela přesně: Enunciát, že stížnosti »se nevyhovuje«, spíše by nasvědčoval tomu, že námítkám záv. výboru dostalo se meritorního vyřízení. Ale v důvodech svého nálezu vyjadřuje rozh. komise velmi zřetelně, že pro svoji nepřislusnost se nezabývala meritorní stránkou věci; tím dala žal. komise své sentenci o sobě dvojznačné smysl zcela určitý. Lze proto nař. rozhodnutí rozuměti jen tak, že rozh. komise odepřela jím o námítkách záv. výboru meritorně rozhodnouti, a to proto, že jde o propuštění podle

§ 82 živn. řádu, v kterémžto případě příslušnost rozh. komise k rozhodování o námitkách záv. výboru je vyloučena. Stížnost záv. výboru jeví se tedy jako querella denegatae iustitiae. O stížnosti takto pojaté uvažoval nss ve shodě se stálou svojí judikaturou následovně: Je pravda, že jurisdikce o tom, zda jest dán důvod k propuštění zaměstnance dle § 82 živn. řádu, přísluší řádnému civ. soudu, případně soudu živn., avšak v řízení před rozh. komisí podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. jest otázka, je-li dán důvod § 82 živn. řádu, vylučující ochranu zaměstnanců, na niž vztahuje se § 3 lit. g) zák. o záv. výb., otázkou prejudiciální, jejímuž řešení — ovšem jen prejudiciálnímu — nesmí se rozh. komise vyhýbatí poukazem na svoji nepřislušnost k jejímu řešení judikátnímu. Neboť jde o otázku meritorní, totiž o rozhodnutí o excepcei uplatněné proti nároku vznesenému na základě ustanovení § 3 lit. g) zák. o záv. výb. (srov. Boh. A 7475/28). Byla tedy rozh. komise povinna otázkou onou způsobem svrchu naznačeným se zabývatí a nebyla oprávněna meritorní rozhodnutí pro domnělou svoji nepřislušnost odepřítí. Bylo tudíž rozhodnutí její zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 8624.

Závodní výbory. — Řízení před nss-em: Je podstatnou vadou řízení, ke které nss hledí z moci úřední, vydal-li rozhodnutí, příslušející rozhodčí komisi jako sboru, její předseda.

(Nález ze dne 21. května 1930 č. 8317.)

V ě c: Josef Š. v P. (adv. Dr. Frt. Polák z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v Praze o propuštění místopředsedy závodního výboru z práce.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Josef Š. v Ž., místopředseda záv. výboru v závodě fy J. Št. v Ž., podal u rozh. komise dle zák. o záv. výborech žalobu, v níž vytýkal, že byl bez souhlasu rozh. komise propuštěn z práce, a žádal, aby firmě bylo nařízeno, by jej vzala zpět do práce a nahradila mu způsobenou škodu a ušlý výdělek. Předseda rozh. komise odmítl tuto žalobu jako nepřipustnou, ježto dle §§ 22 a 26 zák. o záv. výborech připustnou je toliko stížnost, kterou může podati jedině záv. výbor, a nikoliv jednotlivec.

O stížnosti Josefa Š. do tohoto výměru uvážil nss takto:

Nař. výrok byl zcela nepochybně vydán toliko předsedou rozh. komise. Podle § 26 zák. o záv. výb. rozhoduje však rozh. komise v šestičlenných senátech, skládajících se z předsedy, odborného znalce a 4 členů ustanovených z řady zaměstnavatelů a zaměstnanců. Kolegiální usnesení takto složeného senátu jest podle zák. jedině možnou formou, ve které nález rozh. komise může vzniknouti. Je tedy rozhodnutí vy-